

Միաբանութիւնը սրտագին կ'աղօթէ որ հայրենի երկիրը նմէր անքոյք եւ մնար Աստուծոյ պաշտպանութեան ու հովանաւորութեան ներքոյ:

«Փրկեա զմեզ ի երոյն յաւիտենից, եւ քեզ փառք յաւիտեանս, ամէն»:

Յաւիտենական հուրը կը խորհրդանշէ հոգիի անվերջ տանջանքը: Եթէ արդար հոգիներուն համար վերապահուած էր երանական տեսութիւն, ապա ամբարիշտ հոգիներուն համար սահմանուած էր տառապալի վիճակ, հոգեկան մշտական տուայտանք: Կորուսեալ ու լքեալ հոգիները դատապարտուած էին գեհենի կրակին, ուր անվերջօրէն պիտի կիզուէին ու չարչարուէին:

Աղօթքը վերստին կ'աւարտի Տիրոջ անուան փառաբանութեամբ:

**ՋԵՆՈՐ ԳԷՅ. ՆԱԼՊԱՆՏԵԱՆ**

**ՈՒՂՂԱՓԱՌ ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԵՒ ԱՅԼ  
ՅԱՐԱՆՈՒԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ**

Առարկութիւն 35.— Ինչո՞ւ Ուղղափառ Եկեղեցին միւս յարանուանութիւններու հաւատալիքներուն վրայ կը յարձակի:

Ընդհակառակը, նորարոյս յարանուանութիւններ կը յարձակին Հայ Եկեղեցւոյ քսան դարերու խորք ունեցող ուղղափառ վարդապետութիւններուն վըրայ: Հայ Եկեղեցին ուրիշներու վրայ յարձակելու պէտքն անգամ չունի. որովհետեւ, քրիստոնէական հաւատքի եւ կեանքի լիութիւնը գտած է Քրիստոսի մէջ: Եթէ Հայ ազգի գաւակներ եւ այլ քրիստոնեաներ հեռացած են այդ հաւատքէն եւ կեանքէն, Հայ Եկեղեցին իր կոչումը կը նկատէ վերադարձի ճանապարհը ցոյց տալ մոլորեալներուն: Այս սկզբունքէն ալ մեկնած, Հայ Եկեղեցին միջ-եկեղեցական շրջանակներու մէջ կը համագործակցի հաւատքի հիմնական կէտերու մէջ համախոհութիւն ունեցող բոլոր քրիստոնեաներուն հետ:

**ՆԱՐԵԿ ՎՐԴ. ԱԼԵՆՄԷՋԵԱՆ**